

Amintirile lui Thomas Jost (Tommy), « fratele » lui Feri, decembrie 2022

Mă numesc Thomas (Toma) Jost născut la Timișoara pe 18.01.1934. Am citit cu mare interes discuția Dvs. cu Tommy Laszlo care a fost bun prieten cu "fratele" meu György Francisc (Ferry) absolvent al Liceului Israelit din Timișoara, promoția 1944. Am scris "frate" în ghilimele deoarece multă vreme am trăit cu convingerea că Feri este fratele meu și l-am iubit ca atare. Mai târziu am aflat că de fapt Feri era vărul meu. În ultima vreme mă frământă groaznic soarta lui Feri ca urmare a scufundării vasului "Mefcure" în 1944. Aș putea să vă scriu mult despre frământările mele, dar din păcate vremea nu poate fi întoarsă. Mama mea, Jost Reghina (Rezsín), născută Fogl, s-a născut în 1894. Sora mamei, Fogl Gisella, căsătorită cu Lajos György, a decedat scurt timp după nașterea lui Feri, băiatul ei. Ea a

decedat în 21 august 1925 și este înmormântată în cimitirul evreiesc. Eu am crescut împreună cu Feri.

Am avut cu Feri un bunic comun și anume pe Fogl Ignác decedat în 1944 la vârsta de peste 80 ani. A murit acasă, în 1944, în Piața Traian Nr.2 (casa Mercur), locuind împreună cu fata lui, Rózsi. Este înmormântat în cimitirul evreiesc din Timișoara, Rózsi la fel, în 1971.

Am avut unchi comun, pe Fogl Jenő, căsătorit cu Lili Wesel. Din această căsătorie a avut o fată Zsuzsi (căsătorită Blau) care trăiește la Ierusalim. După moartea lui Lili, Jenő s-a recăsătorit cu Gerő Rezsín având alți doi copii: pe Vera (Israel) și Robi (Israel).

Sora mai mare a mamei mele, Fanny, s-a căsătorit cu Römer Geza, cu care a avut 3 copii : Ernő, Sanyi, și Kato. Ernő și Sanyi au trăit în Israel, iar Kato (căsătorită Löbl), decedată la Timișoara, are două fete: pe Ani (Israel) și Klari (Israel). Fanny (Römer), născută Fogl, și Kato (Löbl) sunt înmormântate în cimitirul evreiesc din Timișoara.

Câteva amănunte despre mine și familia mea. Mama mea, Jost Reghina (Rezsín), născută Fogl, în 1894. Eu, m-am născut în 1934 în Timișoara, unde am frecventat școala primară a doamnei Șovăilescu, apoi Liceul Piarist, Liceul Clasic Mixt și între 1948 și 1952, Facultatea de Chimie Industrială din Timișoara (1952-1957). Înainte de a veni în Germania (1990) am lucrat ca cercetător la Institutul Petrochim din Ploiești. "Fratele" meu Feri (Feri György) a absolvit liceul Israelit din Timișoara în 1944 și a fost coleg cu Tomi Laszlo. În fotografia respectivă se află și profesorul de chimie Gross Juliu, care mi-a profesor la Liceul Clasic Mixt. (1948-1952). Am venit cu soția mea, în 1990 în Germania în speranța că pot astfel prelungi viața ei, fiind bolnavă de cancer. A fost în zadar, a murit în 1999, fiind înmormântată la München, unde locuiesc și eu de când am venit în Germania.

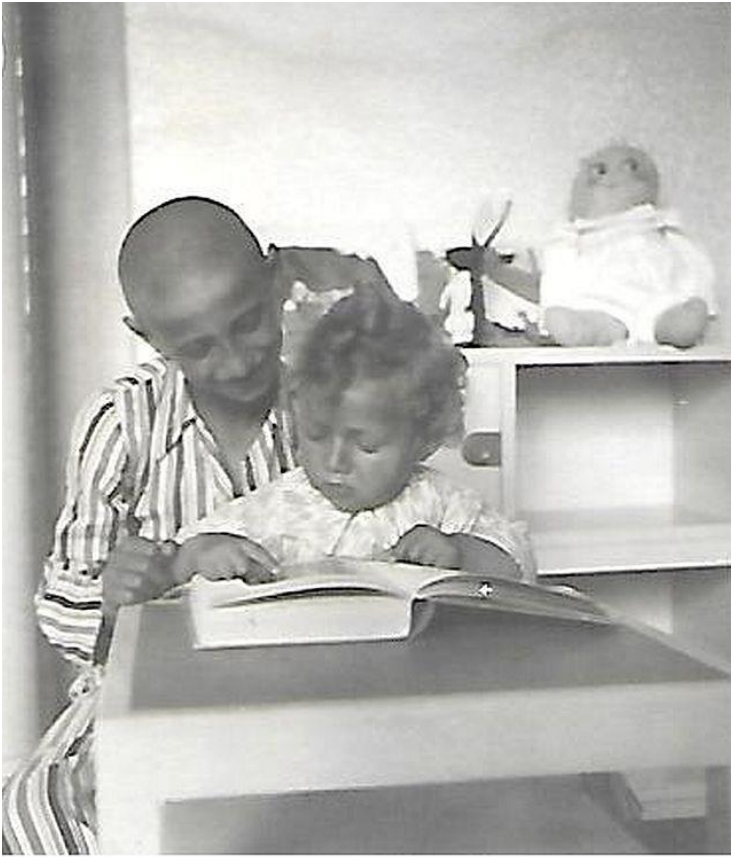
Galerie de fotografii

Ich und Fery

Fery mit Onkel Jenő Fogl

FERY u. Ich

Fischer Evi, Baruch Rauly, Kemeny Lotte, Ferry u. Ich Im Park, stehend ???

Francisc György

Notiță biografică în Broșura întâlnirii absolvenților Liceului Israelit din 1994, Israel

Născut în Timișoara, 1925.

A urmat școala primară de stat din Timișoara-Elizabetin (1932-1936) și primele 4 clase de liceu (1936-1940) la liceul C.D. Loga din Timișoara.

Între 1940-1944 a fost elevul Liceului Israelit din Timișoara.

Între 1943-1944 a lucrat în diferite detașamente de lucru din Timișoara, continuând să învețe în orele libere de după lucru.

Începând din 1941 a devenit membru activ al mișcării sioniste (Hanoar Hatzioni) fiind colaborator apropiat al unuia din conducătorii acestei mișcări (Schwarz Iosef).

A fost unul dintre colegii cei mai iubiți din clasă, mereu optimist și activ.

În vara anului 1944 a plecat la Galați, apoi la Constanța pentru a face parte din grupul de tineri sioniști care au încercat să plece din România cu unul din cele trei vapoare care au fost angajate în acest scop de Sohnut.

S-a îmbarcat pe **vaporul Mefkure**, care a fost torpilat de germani, la scurt timp după plecarea din Constanța, în 3 August 1944. Din cei 350 de tineri care s-au aflat pe Mefkure au reușit să fie salvați doar 5. Feri n-a fost printre ei...

Scrisoarea de adio...

2. Aug. 1947

Dragi părinți, Tommi, Rona, Măța, și tot ce vă
rude și cunoscuți. Mă găsesc momentan în sala
mămi și aștept imbarcarea. În am. Tăca mai sperant
în privința acestora totuși am curajul să vă scries.
Am trecut prin multe guji până când am ajuns
aici și circumstanțele fiindu-mi potuormice în tot totul.
Ca tatăl să reușească să mă plece, trebuie să ducem o migrație.
Primul meu mare necaz era atunci când am plecat
fără să îmi rămas bun de la voi. Cred că sunt chiar
sigur că mă înțeleg și la ma. utate. N'am putut să
mici marea să vă chem la telefon. Plec acum, dar
mă ajuta Dumnezeu, și iarăși nu pot să vă spun marea o vorbă
prin telefon. Mi-e greu și unica mea consolare e speranța
că în curând ne vom vedea iarăși. N'aveți până atunci
nici o grijă pentru mine, în schimb dați-mi puțină
încredere. Vă sânt al vostru neapăsător fiu și
B. Salutar. tuturor vorbitorilor.